

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ रक्षो ग्रामणिसंमतमित्यत्र ह्रस्वत्वमार्प ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ इति शल्यांतर्गतगंदाप० नैलकंठीये भारत भावदीपे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ७३ ॥
 वेगेनोवाहतं विप्रं विश्वामित्राश्रमं प्रति ॥ न्यवेदयत चाभीक्ष्णं विश्वामित्राय तं मुनिं ॥ ३४ ॥ तमानीतं सरस्वत्या दृष्ट्वा कोपसमन्वितः ॥ अथान्वेषत्प्रहरणं वसिष्ठांत
 करंतदा ॥ ३५ ॥ तंतुक्रुद्धमभिप्रेक्ष्य ब्रह्मवध्या भयान्नदी ॥ अपोवाहवसिष्ठं तु प्राचीं दिशमतं द्रिता ॥ ३६ ॥ उभयोः कुर्वती वाक्यं वंचयित्वा च गाधिजं ॥ ततोपवा
 हितं दृष्ट्वा वसिष्ठमृषिसत्तमं ॥ ३७ ॥ अब्रवीद्दुःखसंकुद्धो विश्वामित्रोऽद्य मर्षणः ॥ यस्मान्मातृवंसरिच्छ्रेष्ठे वंचयित्वा पुनर्गता ॥ ३८ ॥ शोणितं वहकल्याणिरक्षो
 ग्रामणिसंमतं ॥ ततः सरस्वती शप्ता विश्वामित्रेण धीमता ॥ ३९ ॥ अवहच्छोणितोन्मिश्रं तोयं संवत्सरंतदा ॥ अथर्षयश्च देवाश्च गंधर्वाप्सरसस्तदा ॥ ४० ॥ सरस्वतीं
 तथा दृष्ट्वा बभूवुर्भृशदुःखिताः ॥ एवं वसिष्ठापवाहो लोके ख्यातो जनाधिप ॥ आगच्छच्च पुनर्मार्गं स्वमेव सरितां वरा ॥ ४१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वान्तर्गतग
 दापर्वणिवलदेवती० सारस्व० द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच साशप्तातेन क्रुद्धेन विश्वामित्रेण धीमता ॥ तस्मिंस्तीर्थवरे शु
 भ्रेशोणितं समुपावहत् ॥ १ ॥ अथाजग्मुस्ततो राजनृक्षसास्तत्र भारत ॥ तत्र तेशोणितं सर्वेऽपि वंतः सुखमासते ॥ २ ॥ तृप्ताश्च सुभृशं तेन सुखिता विगतज्वराः ॥
 नृत्यंतश्च हसंतश्च यथास्वर्गजितस्तथा ॥ ३ ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य ऋषयः सुतपोधनाः ॥ तीर्थयात्रां समाजग्मुः सरस्वत्यां महीपते ॥ ४ ॥ तेषु सर्वेषु तीर्थेषु स्वापुत्य मु
 निपुंगवाः ॥ प्राप्य प्रीतिं परां चापितपो लुब्धा विशारदाः ॥ ५ ॥ प्रययुर्हिततो राजन्येन तीर्थमस्तृग्वहं ॥ अथागम्य महाभागास्ततीर्थं दारुणं तदा ॥ ६ ॥ दृष्ट्वा तोयं
 सरस्वत्याः शोणितेन परिपुतं ॥ पीयमानं च रक्षोभिर्बहुभिर्नृपसत्तम ॥ ७ ॥ तान् दृष्ट्वा राक्षसान् राजन्मुनयः संशितव्रताः ॥ परित्राणे सरस्वत्याः परं यत्नं प्रचक्रिरे ॥
 ८ ॥ ते तु सर्वे महाभागाः समागम्य महाव्रताः ॥ आहूय सरितां श्रेष्ठामिदं वचनमब्रुवन् ॥ ९ ॥ कारणं ब्रूहि कल्याणिकि मर्थं ते हृदोऽद्य यं ॥ एवमाकुलतां यातः श्रु
 त्वाऽध्यास्यामहे वयं ॥ १० ॥ ततः सा सर्वमाचष्ट यथावत्तं प्रवेपती ॥ दुःखिता मथ तां दृष्ट्वा ऊचुस्ते वै तपोधनाः ॥ ११ ॥ कारणं श्रुतमस्माभिः शापश्चैव श्रुतो न घे ॥ करि
 यमैस्तथा ॥ उपवासैश्च विविधैर्यमैः कष्टव्रतैस्तथा ॥ १२ ॥ आराध्य पशुभर्तारं महादेवं जगत्पतिं ॥ मोक्षयामासुस्तं देवीं सरिच्छ्रेष्ठां सरस्वतीं ॥ १३ ॥ ते सर्वे ब्राह्मणाराजंस्तपोभिर्नि
 साशप्तेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अध्यास्यामहे अध्यवसायं करिष्यामहे ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥